

på, der er sikkert også initiativer, jeg ikke tror på – er spørgsmålet: Er vi ikke bare nødt til at gøre forsøget? For hvis vi holder op med at gøre forsøg på at flytte folk hen til de værdier, som vi anser for rigtige, og som er bærende for det danske samfund, har vi så i virkeligheden ikke opgivet kampen på forhånd?

Kl. 10:48

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 10:48

Martin Henriksen (DF):

Men det er jo Dansk Folkeparti, der gør forsøget. Det er jo det, vi gør her i dag, og vi forsøger at få resten af Folketinget til at bakke op om det, som vi synes er væsentligt at have fokus på. Så vi forsøger at gøre forsøget, vi gør forsøget i dag. Det er jo det, vi har efterlyst i lang tid, nemlig at der også er andre partier, der gør forsøget. Det er jo sådan, at regeringspartierne og Dansk Folkeparti er enige om det forslag til vedtagelse, der er fremsat, og derved er der jo som minimum et flertal i Folketinget, som er enig om at gøre forsøget, og jeg håber da, at andre partier vil tilslutte sig.

Vi skal gøre forsøget, og der kunne være mange ting, som man kunne gøre. Man kunne lave særlige undervisningsforløb om holocaust i skolen, man kunne lave flere studieture til koncentrationslejre. I dag er der allerede jødiske repræsentanter, som kommer ud på skoler og uddannelsesinstitutioner og holder foredrag og fortæller osv. Det kunne man også brede mere ud af for at få en måde at oplyse om de ting, som er væsentlige at oplyse om. Så vi gør forsøget.

Kl. 10:49

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger, så vi går videre i forhandlingerne. Den næste ordfører i rækken er fru Anne-Mette Winther Christiansen fra Venstre.

Kl. 10:50

(Ordfører)

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jeg vil også gerne slutte mig til koret af personer, der har rost Dansk Folkeparti for at rejse debatten. Det er en prisværdig forespørgsel, der er rejst, og det er korrekt, at vi har brug for at italesætte problemstillingen, så tit vi kan. Jeg tilslutter mig selvfølgelig med stor interesse den tale, som integrationsministeren holdt.

Derfor tænkte jeg, at det måske ligesom var nyttigt at tage indgang til hele forespørgslen fra en anden vinkel. Det gør jeg så bl.a. ved at gå

ind og se på, hvad det egentlig er, vi har forsøgt i forhold til forebyggelse, og hvad det er for initiativer, vi allerede har taget, og hvilke vi kan komme videre med.

Allerførst vil jeg gerne pointere, at vi i Venstre med stor alvor ser på enhver form for ekstremisme og radikalisering. Vi mener, at der ligger et stort ansvar på folkeskolen og hele undervisningssystemets skuldre, hvad angår forebyggelse af ekstremistiske holdninger. Vi skal sikre, at man i skolerne er med til at forebygge alle former for diskrimination, vold, had og undertrykkelse. Det er en demokratisk ret og en demokratisk værdi, at ingen mennesker skal lægges for had eller diskrimineres på grund af det, de er, eller det, de tror på. Derfor skal vi sikre, at skolesystemet bakker op om målsætningen om at skabe sammenhængskraft og tryghed, samtidig med at der skal være plads til, at vi kan være enige om at være uenige, og der skal også være plads til, at vi kan være forskellige.

Undervisningen i folkeskolen skal fortsat give eleverne de bedst mulige forudsætninger for et aktivt medborgerskab i Danmark med udgangspunkt i vores værdier som demokrati, frihed og folkestyre. I forbindelse med revisionen af læreplanerne for folkeskolen for 2009-2010 har vi faktisk allerede netop styrket undervisningen i demokrati og medborgerskab. Eksempelvis fremgår det nu af formålsbestemmelsen for samfundsfag, at undervisningen skal bidrage til, at eleverne i praksis respekterer samfundets demokratiske spilleregler.

I regeringens handlingsplan om forebyggelse af ekstremistiske holdninger og radikalisering blandt unge, som kom i januar 2009 – den er ikke mange dage gammel – indgår bl.a. den tidlige indsats over for de unge som værn mod antisemitisme. Fra den kunne jeg godt lige tænke mig at liste de syv punkter op, hvorfra der bliver taget 22 konkrete initiativer. De syv indsatsområder er: direkte kontakt til de unge, inklusion baseret på pligter og rettigheder, dialog og oplysning, demokratisk fællesskab, indsats i udsatte boligområder, særlig indsats i fængsler, og viden, samarbejde og partnerskaber.

Vi skal fortsat arbejde for, at vores folkeskole udstyrer vores unge med en saglig information og dermed klæder eleverne på i forhold til de processer og påvirkninger, som de kan udsættes for fra yderligtgående grupperinger. Derfor har regeringen netop styrket undervisningen generelt med en masse undervisningsmateriale, som